

[Statsministeren.]

kontorer, men man tænker sig ogsaa gennem en Forhandling med Ministeriet for offentlige Arbejder at finde en Ordning, hvorved Bladet fremtidig kan blive fremlagt paa alle Postkontorer. Der kunde ogsaa være Tale om Jernbanestationerne, som dog vel egner sig mindre derfor end Postkontorerne. Et Postkontor findes jo i alle større eller mindre Byer og i mange Sogne, og som Følge deraf vil dette Sted vel egne sig bedst for en saadan Fremlæggelse. Det har ogsaa været nævnt under Forhandlingen i Folketinget, at man maaske kunde finde egnede Steder, hvor Opslag eller Ophængning af Bladet kunde finde Sted i dertil indrettede Tavler eller Skabe, og det er muligt, at man efter en nærmere Undersøgelse ogsaa kan komme den Vej.

Som alt sagt, Lovforslaget er ikke stærkt indgribende, men det vil betyde en mindre Forøgelse af Statstidendes Overskud. Det er dog ikke af den Grund, Lovforslaget er fremsat; der vil ikke være noget til Hinder for, at man under behørigt Hensyn til god Økonomi, naar det har vist sig, hvad Resultatet i økonomisk Henseende maatte blive, skrider til en Lempelse i Taksterne, saa at den forøgede Indtægt kommer dem til gode, der maa afholde Udgifterne ved denne Kundgørelsesmaade.

Jeg tillader mig at anbefale Lovforslaget, saaledes som det nu ændret er vedtaget i Folketinget.

Johannes Jensen: Forud for 1903 var Ordningen her i Landet den, at visse retslige Bekendtgørelser, visse officielle Bekendtgørelser skulde indrykkes i den til Forsendelse med kongelige Brevposter i længst forsvundne Dage privilegerede Berlingske politiske og Avertissements-Tidende og saa i nogle Stiftstidender ud over Landet. Dette Privilegiesystem gav Anledning til megen Kritik, og navnlig var der en enkelt Mand, som ustandselig drillede de Blade, der havde dette Privilegium, med, at de havde den gyldne Lænke om Foden. Ved Systemskiftet blev derfor dette Privilegium ophævet, og vi fik ved Loven af 23. Januar 1903 indført et officielt Organ, Statstidende, hvori de Bekendtgørelser, der tidligere havde været indrykket i de forskellige Stiftstidender, skulde optages. Hensigten dermed var ikke at skaffe Staten Indtægter, men at afskaffe et Privilegium og at skabe et Blad, hvori man var sikker paa at kunne finde visse Bekendtgørelser, som havde Betydning for mange i vort Samfund. Alligevel har dette Blad udviklet sig til at

blive en Indtægtskilde for Staten. For Finansaaret 1932—33 tror jeg Overskuddet var beregnet til godt et Par Hundrede Tusinde Kroner, derimod er Indtægten paa Statsregnskabet for 1933—34 gaaet ned til ca. 148 000 Kr. Nu vil jeg ikke paastaa, at denne Nedgang i Indtægter har foranlediget Fremsættelsen af det foreliggende Lovforslag, navnlig ikke efter at jeg har hørt den højtærede Statsminister forklare, at Meningen med det foreliggende Lovforslag slet ikke er at skaffe Statskassen forøgede Indtægter; hvis saadanne skulde fremkomme, var man rede til at nedsætte Taksterne for Bekendtgørelserne, hvad der glædede mig at høre. Men Indtægten er jo gaaet noget ned. Det mener jeg imidlertid ikke vi skal blive forskrækket over, det er tværtimod et Vidnesbyrd om, at Forholdene i vort Samfund har været noget bedre de sidste Aar end i Regnskabsaaret 1932—33, det betyder, at der har været færre Bekendtgørelser angaaende Tvangsauktioner og færre Efterlysninger af Alimenter, end der har været i de foregaaende Regnskabsaar.

Naar der er Tale om at henvende sig til den store Offentlighed, gælder det for alle Parter, der har med Sagen at gøre, enten det drejer sig om offentlige eller private Foretagender, først og fremmest om, at man søger at henvende sig til de Kredse og til de Folk, der har Interesse i det paagældende Forhold. Her har jeg set mærkværdige Tilfælde; jeg skal kun nævne et enkelt. Jeg saa for nogen Tid siden — det var, dengang vi havde den frivillige Konvertering —, at en stor jysk Kreditforening i et københavnsk Blad havde et Avertissement, hvori man meget udførligt gjorde Rede for de Betingelser, paa hvilke Konvertering kunde finde Sted. Det har antagelig været i Overensstemmelse med denne Kreditforenings Vedtægter, at den averterede i det paagældende Blad, og jeg skulde heller ikke have indvendt noget imod det, hvis den paagældende Kreditforening vilde henvende sig til Obligationsejerne, da det vel er sandsynligt, at den store Mængde af Obligationerne ligger i denne store og rige By, den By, hvor de Folk bor, som har de høje Lønninger, de store Indtægter og de store Formuer; men naar det gælder om at henvende sig til Foreningens Laantagere, som jo bor i Jylland, vilde det dog være billigere og vistnok ogsaa mere formaalstjenligt for den paagældende Kreditforening at indrykke en kort Bekendtgørelse i de jyske Blade om, at Betingelserne for Konvertering kunde faas udleveret hos Foreningens Repræsen-